

**REPUBLICA MOLDOVA
JUDECĂTORIA CHIȘINĂU**

**REPUBLIC OF MOLDOVA
THE COURT OF CHISINAU**

mun. Chișinău, bd. Ștefan cel Mare și Sfânt, 162
MD- 2004, tel: (022) 275544, (022) 274508,
e-mail: jcc@justice.md

Chișinău, Ștefan cel Mare și Sfânt bd., 162
MD- 2004, tel: (022) 275544, (022) 274508,
e-mail: jcc@justice.md

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII		
JUDECĂTORIA CHIȘINĂU		
SEDIUL CENTRU		
ieșire Nr.	2569	
" 09 "	" 11 "	20 18

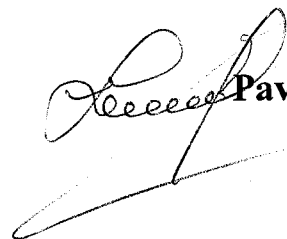
Curtea Constituțională a Republicii Moldova

Mun. Chișinău, str. Alexandru Lăpușneanu 2, MD-2004

Judecătoria Chișinău (sediul Centru), mun. Chișinău, bd. Ștefan cel Mare și sfânt 162, et. 8, bir. 821 (judecător Fondos-Frațman Mariana). Vă expediază în adresa D-ră copia încheierii nr. 2i-854/2018 din 02 noiembrie 2018 pe dosarul civil nr. 2i-854/2018, pentru informare și examinare.

Anexă: copia încheierii nr. 2i-854/2018 din 02.11.2018 pe 2 file; Sesizare privind excepția de neconstituționalitate pe 17 file.

**Vicepreședinte al Judecătoriei Chișinău,
Sediul Centru**

Ghenadie Pavliuc

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ A REPUBLICII MOLDOVA		
INTRARE NR.	1629	
13	11	2018

SESIZARE

în baza art.135 alin. (l) lit. a) și g) din Constituție

I. AUTORUL SESIZĂRII:

1. Societatea comercială "Inter Trade investment Company" S.R.L.
2. Administrator – Oleg Gonța
3. Adresa MD-2020, Republica Moldova, mun. Chișinău, stradela Studenților, nr. 2/4/A, oficiul 117
4. Reprezentant: Avocat Victor Munteanu
5. Adresa: MD-2012, Republica Moldova, mun. Chișinău, strada Mitropolit Gavriil Bănulescu-Bodoni, nr. 45, oficiul 201
6. ☎ GSM 0-68566688
7. Fax 0030322202702

II. OBIECTUL SESIZĂRII:

Prezenta sesizare are ca obiect de examinare verificarea constituționalității prevederilor art. 21, art. 28 alin. (6) și art. 31 ale Legii insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012 (publicată în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2013, nr. 193-197, art. 663), cu modificările ulterioare, în limitele în care instanța de insolvență **este obligată**, imperativ, fără dreptul discreționar, să admită spre examinare cererea introductivă depusă de creditor și alăturarea creditorilor la cererea creditorului inițial în temeiul Codului de procedură civilă și ale prezentei legi, a articolelor 9, 10, 16, 18, 20 și 28 a Legii menționate, în parte, și la general, a Legii insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012 și a Codului nr. 225 din 30.05.2003 de **procedură civilă al Republicii Moldova** (republicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2013, nr. 130-134, art. 415), cu modificările ulterioare, în limitele în care nu au o suficientă claritate și previzibilitate, și nu acordă careva garanții contra abuzului. Mai exact, prevederile menționate nu specifică expres condițiile exhaustive de alăturare a creditorilor la cererea introductivă depusă de creditorul inițial, nu prevăd criterii clare, previzibile și certe, de forma, continut și anexa, nefiind clar când o cerere introductivă poate fi considerată a fi depusă *cu respectarea prevederilor Codului de procedură civilă și ale prezentei legi, în partea ce ține de omisiunea de a* care ar determina condițiile de depunere a referințe prin care se solicită alăturarea altor creditori la cererea creditorului inițial, lipsa cadrului legal coerent, previzibil și pertinent, or prevederile legale sunt suficiente libertății economice și dreptului de proprietate, în sensul corespunderii acestora cu 46 și 53 din Constituția Republicii Moldova.

III. CIRCUMSTANȚELE CAUZEI EXAMINATE DE CĂTRE INSTANȚA DE JUDECĂTĂ

1. În procedura Judecătorei Chișinău, sediul Centru, se află pe rol dosarul de insolvență nr. 2i-854/18 la cererea creditorului "Combinatul de produse cerealiere din Chișinău" SA (CPCC S.A.), în proces de lichidare (în continuare "Creditor"), privind intentarea procesului de insolvență în privința SC "Inter Trade Investment Company" SRL (ITIC S.R.L.) (în continuare "Debitor"). Cererea

introdactivă a fost depusă urmare a emiterii titlului executor nr. 2i-502-23/14. În cererea introdactivă din data de 6 aprilie 2018, Creditorul pretinde că are o creanță de 253,865.20 lei, conform titlului executor nr. 2i-502-23/14, însă debitorul nu recunoaște că se află în insolabilitate și contestă creanțele înaintate instanței de judecată.

Astfel, data de 16 ianuarie 2014, între ITIC S.R.L. și CPCC S.A. a fost încheiat un contract de prestare a serviciilor de depozitare, în baza căruia ITIC SRL a transmis la păstrare CPCC SA cu titlu oneros 7630 kg de floarea soarelui, 49660 kg de grâu, și 1238240 kg de porumb. Până la data de 12 mai 2014, administrația CPCC S.R.L., cu concursul executorului judecătoresc, a sustras 261 tone de porumb în valoare de 783840 lei din marfa transmisă spre păstrare de ITIC S.R.L. Pe faptul sustragerii porumbului, aparținând ITIC S.R.L., la data de 19 iunie 2018 a fost pornită cauza penală nr. 2018480628, iar ITIC S.R.L. a fost recunoscută în calitate de reprezentant al părții vătămate. Adițional, pe data de 23 iunie 2018, ITIC S.R.L. s-a adresat cu o cerere de chemare în judecată împotriva CPCC S.A., solicitând restituirea a 261 tone de porumb sustrate. Cauza este pendinte pe rolul Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani (dosar nr. 12-2c-42408-23062018). Dat fiind valoarea porumbului sustras de 783840 lei, înaintarea unei creanțe cu o valoare de aproape trei ori mai mică decât valoarea porumbului sustras de la ITIC S.R.L. în cauză de insolabilitate nu poate fi acceptată, deoarece aceasta este cu mult inferioară datoriei CPCC S.A. față de ITIC S.R.L.

2. Prin încheierea din data de 26 aprilie 2018, instanța de judecată a admis spre examinare cererea introdactivă înaintată de creditorul CPCC S.A. în procedura falimentului privind intentarea procesului de insolabilitate față de debitorul ITIC S.R.L.

În scopul prevenirii modificării stării bunurilor debitorului în perioada derulării procesului de insolabilitate s-au dispus aplicarea următoarelor măsuri de asigurare:

- s-a numit în calitate de administrator provizoriu al debitorului ITIC S.R.L. pe administratorul autorizat Leu Vasile, deținătorul autorizației nr. 116 din 14 ianuarie 2015;

De asemenea, instanța a dispus aplicarea altor măsuri asiguratorii.

3. Pe data de 7 iunie 2018, O.M. "Top Leasing & Credit" S.R.L. a depus referință la cererea introdactivă a "CPCC" S.A. prin care a solicitat alăturarea la cererea introdactivă inițială. În referința sa, O.M. "Top Leasing & Credit" S.R.L. s-a referit la prevederile Articolelor 2, 10, și 28 alin. (6) ale legii insolabilității nr. 149 din 29.06.2012 (în continuare "Legea insolabilității"), considerând că are temei de alăturare la cererea introdactivă inițială faptul că O.M. "Top Leasing & Credit" S.R.L. și ITIC SRL au 5 contracte de leasing financiar semnate, iar ultima nu și-a onorat pe deplin obligațiunile financiare.

3.1. Instanței de judecată i s-a solicitat ca cererea de alăturare înaintată de O.M. "Top Leasing & Credit" S.R.L. să fie respinsă din următoarele considerente. Între aceleași părți, O.M. "Top Leasing & Credit" S.R.L. și ITIC S.R.L., la moment, se află pe rolul Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, cererea reclamantei O.M. "Top Leasing & Credit" S.R.L., împotriva ITIC S.R.L., cauza civilă de încasare a pretinsei datorii, care rezidă din aceleași contracte de leasing financiar nr. 2287/2014 din 06.06.2014, nr. 2288/2014 din 06.06.2014, nr. 2289/2014 din 06.06.2014, nr. 2290/2014 din 06.06.2014, și nr. 2309/2014 din 21.07.2014, indicate în referința din data de 7 iunie 2018 (dosar nr. 41-2c-13727-25102016). Or, în cadrul aceluși proces de judecată, ITIC S.R.L. a înaintat o cerere reconvențională împotriva O.M. "Top Leasing & Credit" S.R.L., cu privire la constatarea rezoluțiunii contractului. Astfel, temeiul invocat de existență a unei datorii pentru a se alătura cererii introdactive depuse de CPCC S.A. nu este unul cert.

4. Pe data de 20 iulie 2018, "MAIB-Leasing" S.A. a depus o cerere de alăturare la cererea introdactivă a "CPCC" S.A. prin care a solicitat alăturarea la cererea introdactivă inițială și cererea de admitere a creanțelor. În cererea sa, "MAIB-Leasing" S.A. invocă faptul că pe data de 20 martie 2015 și 9 aprilie 2015, între aceasta și ITIC S.R.L. au fost încheiate 4 contracte de leasing financiar nr. FL3-

3075, FL3-3076, FL3-3086, și FL3-3087. Pretinzând că ITIC S.R.L. nu și-a onorat obligațiunile contractuale pe contractele indicate, "MAIB-Leasing" S.A. consideră că are temeii de alăturare la cererea introductivă inițială.

4.1. De asemenea, instanței de judecată i s-a solicitat ca cererea de alăturare înaintată de "MAIB-Leasing" S.A. să fie respinsă din următoarele considerente. Între aceleași părți, "MAIB-Leasing" S.A. și ITIC S.R.L., la moment, se află pe rolul Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, cererea reclamantei "MAIB-Leasing" S.A., împotriva ITIC S.R.L., cauza civilă de încasare a pretinsei datorii, care rezidă din aceleași contracte de leasing financiar nr. FL3-3075, FL3-3076, FL3-3086, și FL3-3087 (dosar nr. 41-2c-12914-10102016). Or, în cadrul aceluși proces de judecată, ITIC S.R.L. a înaintat o cerere prin care a fost dispusă efectuarea unei expertize judicare financiar-contabile, care încă nu a fost prezentată în instanța de judecată. Astfel, suma invocată de "MAIB-Leasing" S.A. în cererea de a se alătura cererii introductive depuse de CPCC S.A. nu este una certă.

5. Pe data de 20 iunie 2018, Î.C.S. "Total Leasing & Finance" S.A. a depus o cerere de alăturare la cererea introductivă a "CPCC" S.A. prin care a solicitat alăturarea la cererea introductivă inițială și cererea de admitere a creanțelor. În cererea sa, Î.C.S. "Total Leasing & Finance" S.A. invocă faptul că între aceasta și "Neaos" S.R.L. a fost încheiat un contract de împrumut nr. 9581-2013-NEA din data de 9 aprilie 2013, în care ITIC S.R.L. s-a prezentat în calitate de fidejutor al împrumutului acordat. De asemenea, Î.C.S. "Total Leasing & Finance" S.A. consideră că are temeii de alăturare reieșind din prevederile contractului de împrumut cu ITIC S.R.L. nr. 16141-2014-INT din 17 iunie 2014. Pretinzând că ITIC S.R.L. nu și-a onorat obligațiunile contractuale pe ambele contracte, Î.C.S. "Total Leasing & Finance" S.A. consideră că are temeii de alăturare la cererea introductivă inițială.

5.1. Și în acest caz, instanței de judecată i s-a solicitat ca cererea de alăturare înaintată de Î.C.S. "Total Leasing & Finance" S.A. să fie respinsă din următoarele considerente. Între aceleași părți, Î.C.S. "Total Leasing & Finance" S.A. și ITIC S.R.L., precum și Neaos S.R.L., la moment, se află pe rolul Judecătorei Chișinău, sediul Centru, cererea reclamantei Î.C.S. "Total Leasing & Finance" S.A., împotriva ITIC S.R.L. și Neaos S.R.L., cauza civilă de încasare a pretinsei datorii, care rezidă din aceleași contracte de împrumut nr. 9581-2013-NEA din data de 9 aprilie 2013 și nr. 16141-2014-INT din 17 iunie 2014 (dosar nr. 20-2-2834-21032014). Or, în cadrul aceluși proces de judecată, ITIC S.R.L. a înaintat cerere reconvențională și de concretizare a pretențiilor împotriva Î.C.S. "Total Leasing & Finance" S.A., cu privire la constatarea nulității contractului de împrumut nr. 16141-2014-INT din 17 iunie 2014 și restituirea sumei de 888,404.48 lei, în baza aceluiași contract de împrumut. Iar, prin raportul de expertiză judiciară nr. 512-517 din 20.04.2018, efectuată de Centrul Național de Expertize Judiciare, suma datoriei Neaso S.R.L. față de Î.C.S. "Total Leasing & Finance" S.A. este de 2,950.31 euro și 230,924.98 lei, ceea ce diferă substanțial de sumele pretinse în cererea de alăturare. Astfel, temeiul invocat de existență a unor datorii certe pentru a se alătura cererii introductive depuse de CPCC S.A. nu sunt, la fel cum nu există o hotărâre definitivă a instanței de judecată pe cauza civilă dată.

6. În aceste condiții, datorită prevederilor contestate și imprevizibile ale art. 21, 28 alin. (6) și 31 ale Legii insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, instanța a fost obligată să primească pe rol cererea introductivă, și fără a fi emisă vreo încheiere în privința creditorilor care au depus o cerere de alăturare, la proces participă alți trei creditori care nu au o creanță certă, lichidă și exigibilă, în sensul că nu au hotărâri judecătorești definitive și irevocabile, așa cum prevede art. 20 alin (2) al legii insolvenței, cauzele fiind pendinte pe rolul instanțelor de judecată.

3. În consecință, creditorii care s-au alăturat la cererea creditorului inițial, practic a obținut pîrghii de dirijare cu activitatea ITIC S.R.L.. În continuare, administratorul provizoriu pretinde a prelua conducerea ITIC S.R.L. și astfel va recunoaște "datoria" față de creditori, și va renunța la cererile reconvenționale și prejudiciul cauzat, fapt care artificial și inevitabil va conduce la insolvența reală a debitorului. Toate aceasta datorită faptului ca legislația vizată nu conține criterii clare de

previzibilitate și garanții contra abuzului, ba mai mult, limitează libertatea decizională a instanței și dreptul discreționar al acesteia, fiind afectate mai multe drepturi și norme constituționale vizate.

3.1. În legătură cu faptul că ITIC S.R.L. contestă și în continuare creanțele creditorilor și dreptul acestora de a depune în astfel de condiții cereri de alăturare, cu atât mai mult, posibilitatea intentării unei eventuale proceduri de insolvență, urmînd ca instanța de insolvență să aplice prevederile legale vizate, chiar și dacă nu există o hotărîre irevocabilă a instanței de judecată, nu este nici o hotărîre arbitrală irevocabilă, nici o hotărîre judecătorească irevocabilă privind recunoașterea hotărîrii judecătorești sau a hotărîrii arbitrale străine, precum nici o decizie (hotărîre) a organului abilitat prin lege executorie la moment, în sensul Articolului 20 alin. (2) liter c) al legii insolvenței. Astfel, pretenziunile nefiind certe, lichide și exigibile, și totuși în aceste condiții litigioase, incertitudinea legii stimulează abuzul de drepturi și permite creditorilor să solicite instanței de insolvență înlăturarea administratorului părții opuse din procese pendente și numirea unui administrator de insolvență la propria discreție, fapt care a provocat necesitatea invocării actualei sesizări de neconstituționalitate.

IV. EXPUNEREA PRETINSELOR ÎNCĂLCĂRI ALE CONSTITUȚIEI, PRECUM ȘI A ARGUMENTELOR ADUSE ÎN SPRIJINUL ACESTOR AFIRMAȚII

4. În viziunea autorului sesizării, cît conceptual, atît și normele separate ale Legii insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012 și ale Codului de procedură civilă vin în contradicție cu prevederile articolelor articolele 4, 9, 16, 20, 23, 46 și 53 din Constituția Republicii Moldova.

4.1. Astfel, art. 10 al Legii insolvenței, deși enumeră temeiurile de intentare a procesului de insolvență, alin. (1) conține o normă impertinentă și generală, precum că intentarea unui proces de insolvență presupune existența unui (singur-n.m.) temei, însă imprevizibil, care anume ar fi temeiul de intentare a unui proces de insolvență. Însă alineatele următoare prevăd că temeiul general de intentare a unui proces de insolvență constă în incapacitatea de plată a debitorului, iar temeiul special de intentare a unui proces de insolvență constă în supraîndatorarea debitorului în cazul în care acesta este persoană juridică responsabilă de creanțele creditorilor în limitele patrimoniului său.

4.2. Art. 10 al Legii insolvenței vine în contradicție tautologică și cu articolul precedent, Articolul 9, conform caruia Procesul de insolvență se întentează doar în **temeiul unei cereri de intentare a procesului de insolvență** (denumită în continuare cerere introductivă), deci nefiind clar, totuși care este temeiul de intentare a unui proces de insolvență, propriu și formal doar **cererea de intentare a procesului de insolvență**, specificată în articolul 9 al Legii insolvenței, sau unul din cele prevăzute la art. 10.

4.3. Deci, imprevizibilitatea acestei legi constă în aceea că nu prevede posibilitatea de a determina dacă intentarea unui proces de insolvență presupune existența unui singur temei, cel prevăzut la art. 9, cererea formală introductivă de intentare a procesului de insolvență, sau doar cel general de intentare a unui proces, fie doar temeiul special. Deși, în mod firesc, logic și juridic, sub aspectul legislației comunitare, temeiurile de bază de intentare a unui proces de insolvență sunt cel puțin trei temeiuri sau condiții cumulativ obligatorii, primul, existența unei creanțe, ce corespunde celor trei condiții: certitudine, lichiditate și exigibilitate, al doilea, incapacitatea de plată a debitorului și al treilea, supraîndatorarea debitorului.

4.4. În condițiile în care legislația contestată nu conține expres și imperativ că un proces de insolvență ar putea fi intentat doar dacă sunt prezente cel puțin aceste trei temeiuri cumulative obligatorii, aceasta este imprevizibil și nu conține garanții contra abuzului, cu atât mai mult, în virtutea prevederilor alin. (1) art. 21 a Legii insolvenței instanța de insolvență are un rol absolut formal,

nefiind abilitata cu dreptul, obligația sau libertatea de a verifica și a decide dacă persistă sau nu temeiul și condițiile pentru primirea cererii prealabile, dacă persistă sau nu temeiul și condițiile pentru aplicarea măsurilor asigurătorii, apoi și de intentare a procesului de insolvență, pentru că legea **obligă** imperativ, fără drept discreționar, să **admită** spre examinare cererea introductivă depusă de creditor.

4.5. Mai mult ca atât, așa cum a statuat Curtea Constituțională în pct. 23 al Deciziei nr. 69 din 19 iunie 2018 de inadmisibilitate a *sesizării nr. 83g/2018* privind excepția de neconstituționalitate a noțiunii de „creditor” din articolul 2 din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, o creanță confirmată **printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă** îndeplinește toate cele trei condiții: certitudine, lichiditate și exigibilitate, însa legislația menționată nu impune obligatoriu ca (,) creanța creditorului să nu fie doar pretinsă, **ci obligatoriu să îndeplinească** cumulativ toate cele trei condiții: certitudine, lichiditate și exigibilitate, aceasta fiind doar în cazul în care nu există un litigiu cu privire la creanța vizată, și doar în cazul în care este **creanța este constatată**, printr-o hotărâre irevocabilă a instanței de judecată, sau o hotărâre arbitrală irevocabilă, ori o hotărâre judecătorească irevocabilă privind recunoașterea hotărârii judecătorești sau a hotărârii arbitrale străine, fie că printr-o decizie (hotărâre) a organului abilitat prin legea executorie la acel moment.

5. Caracter imprevizibil au și prevederile art. 16 în coroborare cu art. 18, art. 20, 28 alin. (6) și 31 din Legea insolvenței, care reglementează cerințe imperative doar către conținutul cererii introductive DOAR a debitorului, în timp ce conținutul cererii introductive, depusă de creditor, este lăsată mai mult la latitudinea, libertatea și fantezia acestuia, astfel fiind încălcat principiul consfințit în art. 16 din Constituție, cel al egalității creditorului și debitorului în fața legii și a autorităților publice, fără deosebire de rasă, naționalitate, origine etnică, limbă, religie, sex, opinie, apartenență politică, avere sau de origine socială. În același context, legea menționată nu oferă previzibilitate în privința cererii de alăturare a altor creditori la cererea introductivă inițială nici sub condiții de fond și de formă.

5.1. În afara de aceasta, neclaritatea legii permite a începe procesul pe picior de inegalitate în fața legii, preinșii creditorilor fiind favorizați ca și în speță, or neavând o hotărâre judiciară definitivă, preinșele creanțe ale creditorilor, deși nu îndeplinesc cumulativ toate cele trei condiții: certitudine, lichiditate și exigibilitate, totuși apriori este recunoscută astfel, în timp ce argumentele și cerințele patrimoniale ale ITIC S.R.L., împotriva creditorilor, **înaintate în cererile reconvenționale**, discriminatoriu rămân a fi lăuate fără examinare, deoarece ele nu pot fi înaintate în procesul de insolvență, ceea ce pe lângă inegalitatea în fața legii, care nu acordă șanse egale părților, mai încălcă și dreptul de proprietate, consfințit de art. 46 din Constituție, art.1 din Protocolul Adițional la Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

5.2. Logic și juridic, sub aspectul bunelor practici ale țării avansate, procesul de insolvență nu se pornește în scopul constatării creanței, ci în scopul asigurării executării, doar când aceasta este incontestabilă, în baza unei hotărâri executorii la momentul începerii procesului. Or alăturarea la cererea introductivă inițială în lipsa unei hotărâri judecătorești definitive constituie o practică abuzivă, care trebuie reglementată clar și previzibil.

5.3. Datorită neclarității și imprevizibilității legilor criticate, în Republica Moldova, practic nici o întreprindere care a intrat în insolvență nu a mai fost reabilitată deoarece în continuare, este falimentată de persoanele interesate, fără a definitiva garanții contra abuzului, chiar și în condițiile în care încă nu există o creanță certă, lichidă și exigibilă, respectiv, legea trebuie să facă claritate în ceea ce privește când se poate depune o cerere introductivă.

5.4. Neconstituționalitatea legii constă în aceea, că nu face o claritate și nu acordă garanții suficiente contra abuzului, ba mai mult, poate stimula abuzul, atunci când problema preinșei creanțe sau datorii încă nu este soluționată într-un proces civil, deja inițiat printr-o hotărâre judiciară

irevocabila, or lege contestată, nu interzice expres posibilitatea inițierii unui alt proces paralel cu unul deja pendinte, cu aceiași subiecți și obiect, între aceleași parti.

5.5. Situația este condiționată de faptul că actuala legislație, fiind imprevizibilă, nu reglementează expres prin care acte poate fi confirmată creanța, atunci când se permite pornirea procesului insolvenței și desemnarea administratorului, fie și provizoriu, or ca și în speță, legea permite acapararea bunurilor pretinsului debitor.

5.6. Legile contestate nu acordă garanții contra abuzului nici sub aspectul prevederilor articolului 5 alin. (2) din Legea insolvenței conform căreia instanța de insolvență dispune de competență exclusivă la judecarea, în cadrul procesului de insolvență, a litigiilor ce țin de masa debitoare. Dacă partea interesată invocă existența unui litigiu de drept referitor la masa debitoare, instanța de insolvență va judeca această cauză într-un proces separat, în procedură contencioasă, conform Codului de procedură civilă.

5.7. De altfel, această normă are menirea de a proteja, în cadrul procesului de insolvență, doar interesele patrimoniale ale persoanelor terțe, nu și a debitorului, ci a altor persoane interesate, când acestea nu au creanțe ce **îndeplinesc** cumulativ toate cele trei exigențe, când ei devin creditori cu creanțe validate, în litigiile lor față de masa debitoare, pentru că doar un terț, altul decât creditorul care are pretenții față de masa debitoare a debitorului, însă pretențiile creanțelor lor, încă nu pot fi validate, exact din cauza faptului că aceasta încă nu a fost constatată printr-o hotărâre judecătorească definitivă, de aceea încă nu corespund cerințelor de certitudine, lichiditate și exigibilitate. Or, acestea vor fi validate doar după ce instanța de insolvență, în virtutea articolului 5 alin. (2) din Legea insolvenței, va examina și judeca într-un proces separat, în procedură contencioasă, conform Codului de procedură civilă, pretenția părții interesate, care invocă existența unui litigiu de drept referitor la masa debitoare, și doar când hotărârea în această privință va fi definitivă, va fi posibil a valida creanța, deja certă și exigibilă, persoana interesată devenind creditor, validat, va putea continua executarea hotărârii, deja în cadrul procesului de insolvență, alături de creditorii inițiali.

5.8. Prin urmare, este evident faptul că articolul 5 alin. (2) din Legea insolvenței nu apără interesele debitorului și nu permite judecarea litigiilor acestuia, față de creanțele validate ale creditorilor din simplul motiv, că firește, debitorul, **nu poate avea litigiu** cu privire la masa sa debitoare, care-i aparține. Or, odată ce instanța de insolvență a validat o creanță, deja nu mai pot exista probleme și litigii între debitor și creditorul validat cu privire la creanța validată, pentru că validarea este o fază ulterioară problemei celor trei condiții: de certitudine, lichiditate și exigibilitate.

5.9. Din contra, norma vizată face o claritate, că pretinsa creanță nu poate fi validată dacă nu corespunde celor trei condiții: de certitudine, lichiditate și exigibilitate, urmând a fi examinată, mai întâi, ca și litigiu al părții interesate, care invocă existența unui litigiu de drept referitor la masa debitoare, fiind firește că instanța de insolvență va judeca această cauză într-un proces separat, în procedură contencioasă, conform Codului de procedură civilă, și doar după aceasta, dacă va fi confirmată creanța, problema trece în procesul de insolvență, aceste procese fiind legate prin competența exclusivă doar a instanței de insolvență.

6. Pe cale de consecință, este de menționat, că admiterea spre examinare a cererii introductive, deja grav afectează libertatea de inițiativă economică și gestională a pretinsului debitor, adesea fiind un element de atac raider, sau de concurență neloială, deoarece automat, practice de drept, fără un control judiciar efectiv, condiționează aplicarea măsurilor asigurătorii, prevăzute de art. 24 din Legea insolvenței, care deja permit controlul excesiv și dirijarea pretinsului debitor de către pretinsul creditor, mai cu seamă aceasta fiind prejudicabil, în cazul în care ca și în speță, pretinsa creanță este în litigiu și nu îndeplinește cumulativ toate cele trei condiții: certitudine, lichiditate și exigibilitate. Acest fapt, permite pretinsului creditor, prin intermediul administratorului desemnat la solicitarea sa, să renunțe la litigiul pendinte și să recunoască în întregime pretențiile creanțelor, fără a apăra argumentele și

cerintele patrimoniale ale ITIC S.R.L. împotriva creditorilor, inclusiv formularea acțiunii civile în procesul penal intentat pe faptul sustragerii de către CPCC S.A. a bunurilor debitorului.

6.1. Mai mult ca atât, alin. (1) art. 18 al Legii insolvenței pare a fi imprevizibil și pentru faptul că prevede o sintagmă absolut generală și incertă, precum că creditorul poate depune cerere introductivă dacă **are un interes legitim** în intentarea procesului de insolvență și își poate argumenta **creanțele** și temeiurile de intentare a procesului de insolvență. De altfel, nici această normă și nici altele din Legea insolvenței și Codul de procedură civilă nu explică ce înseamnă **un interes legitim** și de ce creditorul **este lasat doar** simplu, **sa argumenteze**, nu **sa probeze**, sau cu atât mai mult, **sa confirme**, că (,) creanța sa îndeplinește cumulativ toate cele trei condiții: certitudine, lichiditate și exigibilitate, și că nu există un litigiu cu privire la creanța vizată, aceasta fiind constatată, printr-o hotărâre irevocabilă a instanței de judecată, sau o hotărâre arbitrală irevocabilă, ori o hotărârea judecătorească irevocabilă privind recunoașterea hotărârii judecătorești sau a hotărârii arbitrale străine, fie că printr-o decizie (hotărâre) a organului abilitat prin legea executorie la acel moment.

7. Cit privește art. 20 din Legea insolvenței, acesta este imprevizibil și pentru că nu conține o claritate **în ceea ce privește, dacă este optional, sau obligatoriu**, ca la cererea introductivă a creditorului să fie anexate, cumulativ macar una din alternativele expuse la toate trei poziții, și anume documentele ce **adeveresc obligațiile debitorului față** de creditor, mărimea datoriilor la aceste obligații, temeiul intentării procesului de insolvență, alte documente care justifică cererea creditorului, obligatoriu, dovada notificării prealabile a debitorului de către creditor, precum și obligatoriu copia fie de pe hotărârea irevocabilă a instanței de judecată sau copia de pe hotărârea arbitrală irevocabilă, ori copia de pe hotărârea judecătorească irevocabilă privind recunoașterea hotărârii judecătorești sau a hotărârii arbitrale străine, ori decizia (hotărârea) organului abilitat prin legea, executorie la acel moment.

7.1. Această normă expresă, precum și normele separate ale Legii insolvenței și ale Codului de procedură civilă, pentru a fi previzibile, trebuie să reglementeze expres, ca la cererea introductivă a creditorului obligatoriu se anexează copia actului juridic definitiv prin care **se confirmă**, că creanța îndeplinește cumulativ toate cele trei condiții: certitudine, lichiditate și exigibilitate, și că nu există un litigiu cu privire la creanța vizată, fiind anexată obligatoriu, copia, respectiv a hotărârii irevocabile a instanței de judecată, sau a hotărârii arbitrale irevocabile, ori a hotărârii judecătorești irevocabile privind recunoașterea hotărârii judecătorești sau a hotărârii arbitrale străine. Legea trebuie să facă o claritate, că expresia *este executorie la acel moment*, se referă la momentul depunerii cererii introductive, și că se referă la una din variațiile actului juridic definitiv, din cele menționate, care denotă că (,) creanța îndeplinește cumulativ toate cele trei condiții: certitudine, lichiditate și exigibilitate.

8. Alin. (1) art. 21 al Legii insolvenței este imprevizibil pentru că deși, la general, și nici la concret, Legea insolvenței și nici Codul de procedură civilă, nu prevăd careva condiții specifice, cu atât mai mult imperative și exhaustive, precum nu prevăd expres și imperativ, că un proces de insolvență ar putea fi intentat doar dacă sunt prezente cel puțin trei temeiuri cumulative obligatorii, și nu conține garanții contra abuzului. Cu atât mai mult, nu prevăd criteriile de determinare când o cerere introductivă poate fi considerată ca fiind depusă *cu respectarea prevederilor Codului de procedură civilă și ale prezentei legi*, în realitate **fiind formală, sau ca și în speță, chiar abuzivă**, nu este posibilă a fi suspendat controlul judiciar, nici a priori nici a posteriori, pentru că în virtutea prevederilor alin. (1) art. 21 al Legii insolvenței instanța de insolvență **are un rol absolut formal, nefiind abilitată cu dreptul**, obligația sau libertatea **de a verifica și a decide** dacă persistă sau nu temeiul și condițiile pentru primirea cererii prealabile, dacă persistă sau nu temeiul și condițiile pentru aplicarea măsurilor asigurătorii, apoi și de intentare a procesului de insolvență, pentru că legea **obligă** imperativ, fără dreptul discreționat, să **admیتă** spre examinare cererea introductivă depusă, ceea ce denotă că și aceasta

norma este contrara prevederilor art. 4, 20, 23, 46 si 53 din Constituție.

9. Este de mentionat, că urmare a neclaritati legilor vizate, este afectata si securitatea juridică generală, deoarece, ca si in spetă, normele legale contestate permit intentarea si examinarea unor procese judiciare paralele cu unul si acelasi obiect si subiecti si nefiind finisat unul, precum că ar acorda dreptul pretinsului reclamant de a porni paralel alt proces judiciar, la propria sa discreție, ceea ce provoacă un haos juridic.

10. În așa mod generalizăm că normele contestate sunt declarative, sufera de calitate, imprevizibilitate si neclaritate, la constructia lor fiind ignorate cu desavirsite tot ce se refera la tehnica legislativă, la regulile lingvistice si alte imperative prevazute de Legea nr. 780 din 27.12.2001 privind actele legislative. Aceste norme nu respectă condițiile legalității, accesibilității și preciziei, nefiind pasibil a fi opozabile tuturor subiectelor de drept, nu sunt nici corespuzatoare tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte, principiilor și normelor unanim recunoscute ale dreptului internațional, implicit nu corespund dispozițiilor constituționale și nu sunt în concordanță cu cadrul juridic existent. De altfel, in viziunea noastră, la elaborarea și adoptarea normelor legale vizate nu s-au respectat mai multe principii din cele ce urmeaza, fiind imposibil a le respecta si la aplicarea acestora, or normele in referință nu se subordoneaza coerenței, consecvenței și echilibrului între reglementările concurente, consecutivității, stabilității și predictabilității, in consecință nu sunt nici accesibile.

10.1. În aceiasi ordine de idei mentionam ca neavind calitatea corespunzatoare, normele vizate vin în contradicție si cu prevederile art. 4 din Constitutie, fiind afectat si dreptul consfintit de art. 23 din Constituție, conform căruia Statul asigură dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle. În acest scop statul publică și **face accesibile toate legile și alte acte normative.**

10.2. În susținerea tezelor invocate menționăm că **statul de drept** trebuie să se fundamenteze pe principiul **legalității**, care stă la baza principiului preeminenței dreptului, prevăzut la art. 1 Convenție în coroborare cu Preambulul Convenției. Problema legalității procesului, inclusiv civil si penal, a fost expusă în **articolele 11, 12 și 24 a** Avizului nr.11 (2008) al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE), conform căruia, Hotărârile judecătorești se bazează pe legile adoptate de Parlament, care ca **surse ale dreptului**, stabilesc nu numai drepturile de care dispun justițiabilii și acțiunile pedepsite de legea penală, ci definesc de asemenea cadrul procedural în care se iau hotărârile judecătorești și ... **felul cum vor fi soluționate cauzele** care vor fi promovate în fața instanțelor, iar **pentru a ajunge la o hotărâre de calitate**, acceptată atât de justițiabil cât și de societate, este nevoie **de o procedură clară, transparentă și conformă cu cerințele CEDO**, pentru a se asigura că **judecătorii sunt în măsură să le aplice prin hotărâri judecătorești de calitate.**

10.3. Din contra, lipsa unei proceduri clare și distincte generează abuzuri si privează partea vulnerabilă de elementarele drepturi și garanții, cu care ar trebui să fie abilitați justițiabilii, astfel fiind îngrădite grav accesul la justiție, la un proces echitabil, și dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică, garantate de art. 20 și respectiv art. 53 din Constituție.

11. Este de menționat că în Hotăririle sale, Curtea Constituțională a Republicii Moldova a reținut că în virtutera garanțiilor constituționale, cadrul **legal național trebuie să fie compatibil** cu Convenția Europeană și cu jurisprudența Curții Europene. Or, prin *Hotărârea nr.55 din 14 octombrie 1999 privind interpretarea unor prevederi ale articolului 4 din Constituția Republicii Moldova*, Curtea Constituțională a Republicii Moldova a statuat, cu valoare de principiu, că „această prevedere comportă consecințe juridice, presupunând, mai întâi, că organele de drept, inclusiv Curtea Constituțională [...], sunt în drept să aplice în procesul examinării unor cauze concrete normele dreptului internațional [...], acordând, în caz de neconcordanță, prioritate prevederilor internaționale”.

11.1. În aceeași ordine de idei, în Hotărârea nr. 10 din 16 aprilie 2010 pentru revizuirea Hotărârii Curții Constituționale nr. 16 din 28 mai 1998 „Cu privire la interpretarea art.20 din

Constituția Republicii Moldova” în redacția Hotărârii nr. 39 din 9 iulie 2001, Curtea Constituțională a menționat că „*practica jurisdicțională internațională [...] este obligatorie pentru Republica Moldova, ca stat care a aderat la Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale*”.

11.2. În Hotărârea Curții Constituționale nr. 8 din 20.05.2013, Înalta Curte a menționat că, legalitatea, ca principiu de bază a statului de drept presupune conformitatea normei sau a actului de procedură privind edictarea normelor juridice. Comportamentul legal vizează atât activitatea de legiferare a Parlamentului, cât și stabilirea normelor interne de organizare și funcționare, care au o conexiune directă cu procesul legiferării.

11.3. Prin Hotărârea Curții Constituționale nr. 14 din 27.05.2014 (§§ 78-84), Înalta Curte a reținut că legea ... *constituie un ansamblu de reguli juridice, formulate într-o manieră clară, concisă și precisă*.

79. În Raportul Comisiei de la Veneția privind preeminența dreptului (adoptat la cea de-a 86-a sesiune plenară, 25-26 martie 2011) s-a stabilit: „47. Parlamentul nu poate deroga de la drepturile fundamentale adoptând texte ambigue de legi. Cetățenii trebuie să se **bucure de o protecție juridică esențială în fața statului și instituțiilor sale.**”

80. Curtea menționează că, potrivit articolului 23 din Constituție, *statul asigură dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle, făcând accesibile în acest sens toate legile.*

81. În jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că *persoana este în drept să cunoască, în termeni foarte clari, ce acte și omisiuni sunt de natură să-i angajeze responsabilitatea penală (cauza Kokkinakis vs. Grecia din 25 mai 1993). ...Judecătorul poate să precizeze anumite elementele..., dar nu să le modifice, în detrimentul acuzatului, iar modul în care el va defini aceste elemente constitutive trebuie să fie previzibil pentru orice persoană consultată de un specialist (cauza X. vs. Regatul Unit din 7 mai 1982).*

84. *Formulele generale și abstracte într-un caz concret pot afecta funcționalitatea legii, aplicarea ei coerentă și sistemică, ceea ce ar denatura principiul calității legii.*

11.4. Prin Hotărârea Curții Constituționale nr. 13 din 15.05.2015 (§§ 105-109), Înalta Curte a reiterat, că:

„105. ... articolul 23 alin. (2) din Constituție pune în sarcina statului obligația de a face accesibile toate legile și actele normative. Deși articolul 23 din Constituție cuprinde expres doar criteriul de accesibilitate și claritate al legii, Curtea, prin jurisprudența sa, a reținut că normele adoptate de autoritățile publice urmează a fi și suficient de precise și previzibile.

106. ... reține că potrivit jurisprudenței Curții Europene: „O normă este accesibilă și previzibilă numai atunci când este redactată cu suficientă precizie, în așa fel încât să permită oricărei persoane să își corecteze conduita și să fie capabilă, cu consiliere adecvată, să prevadă, într-o măsură rezonabilă, consecințele care pot apărea dintr-o normă. [...] legea trebuie să fie accesibilă într-un mod adecvat: cetățeanul trebuie să aibă un indiciu adecvat, în circumstanțe concrete, asupra reglementărilor legale aplicabile [...]” (cauza Silver vs Regatul Unit, hotărârea din 25 martie 1983).

107. Totodată, în jurisprudența sa Curtea Europeană a statuat că: „[...] odată ce statul adoptă o soluție, aceasta trebuie să fie pusă în aplicare cu claritate și coerență pentru a evita pe cât este posibil insecuritatea juridică și incertitudinea pentru subiectele de drept vizate de către măsurile de aplicare a acestei soluții [...]” (cauza Păduraru vs România, hotărârea din 1 decembrie 2005).

108. ... orice act normativ trebuie să respecte principiile și normele constituționale, precum și exigențele de tehnică legislativă, menite să asigure claritatea, previzibilitatea, predictibilitatea și accesibilitatea actului. Legea trebuie să reglementeze în mod unitar, să asigure o legătură logico-juridică între dispozițiile pe care le conține, iar în cazul unor instituții juridice cu o structură complexă, să prevadă elementele ce disting particularitățile lor.

109. ... prin reglementările de tehnică legislativă, legiuitorul a impus o serie de criterii obligatorii pentru adoptarea oricărui act normativ, a căror respectare este necesară pentru a asigura sistematizarea, unificarea și coordonarea legislației, precum și conținutul și forma juridică adecvată ale fiecărui act normativ. Respectarea acestor norme concurează la asigurarea unei legislații care respectă principiul securității raporturilor juridice, având claritatea și previzibilitatea necesară”.

12. În alta ordine de idei, reiteram că alin. (1) art. 21 și alte norme separate ale Legii insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012 și ale Codului de procedură civilă vin în contradicție cu prevederile articolelor 4, 9, 16, 20, 23, 46 și 53 din Constituția Republicii Moldova, deoarece Legiuitorul **a omis sa aplice mai multe** garanții contra abuzului, mijloace materiale și procesuale, de asigurare a controlului judiciar.

13. În susținerea celor relatate amintim că prin Hotărârea nr. 19 din 3 iulie 2018 PRIVIND EXCEPȚIA DE NECONSTITUȚIONALITATE a articolului 178 alin. (3) din Codul de procedură penală (obligația de a nu părăsi țara) (Sesizarea nr. 63g/2018), Curtea Constituțională reține, că:

51. ... pentru a corespunde celor trei criterii de calitate (accesibilitatea, previzibilitatea și claritatea), norma de drept trebuie să fie formulată cu suficientă precizie, astfel încât să permită persoanei să decidă asupra conduitei sale și să prevadă, în mod rezonabil, în funcție de circumstanțele cauzei, consecințele acestei conduite. În caz contrar, cu toate că legea conține o normă de drept care aparent descrie conduita persoanei într-o anumită situație, persoana poate pretinde în mod justificat că nu-și cunoaște drepturile și obligațiile. Într-o asemenea interpretare, norma care nu corespunde criteriilor clarității este contrară articolului 23 din Constituție, care statuează obligația statului de a garanta fiecărui om dreptul de a-și cunoaște drepturile.

52. În acest context, Curtea reține că conținutul actului normativ trebuie să-i permită persoanei interesate să prevadă în mod rezonabil conduita pe care trebuie să o adopte, claritatea și previzibilitatea fiind elemente sine qua non ale constituționalității unei norme.

53. Curtea Europeană a notat că nu este eronat, în sine, ca statul să aplice diferite măsuri preventive care limitează libertatea unui acuzat pentru a asigura desfășurarea eficientă a urmăririi penale (a se vedea Fedorov și Fedorova v. Rusia, 13 octombrie 2005, § 41). Totuși, acesta trebuie să aibă parte de garanții. Astfel, previzibilitatea legii este în strânsă legătură cu garanțiile unui proces echitabil, care sunt concepute pentru a evita plasarea unei persoane, pentru o perioadă îndelungată, într-o stare de incertitudine referitoare la situația sa (a se vedea Nakhmanovich v. Rusia, 2 martie 2006, § 89; Hajibeyli v. Azerbaidjan, 10 iulie 2008, § 51).

V. Prevederi relevante din Hotărârea Curții Constituționale nr. 2 din 09.02.2016 pentru interpretarea art. 135 alin. (1) lit. a) și g) din Constituția Republicii Moldova.

În baza hotărârii menționate, Curtea Constituțională a hotărât:

în sensul art. 135 alin.(1) lit. a) și g) coroborat cu art.20, 115, 116 din Constituție:

- în cazul existenței incertitudinii privind constituționalitatea legilor, hotărârilor Parlamentului, decretelor Președintelui Republicii Moldova, hotărârilor și ordonanțelor Guvernului, ce urmează a fi aplicate la soluționarea unei cauze aflate pe rolul său, instanța de judecată este obligată să sesizeze Curtea Constituțională;

- excepția de neconstituționalitate poate fi ridicată în fața instanței de judecată de către oricare dintre părți sau de reprezentantul acesteia, precum și de către instanța de judecată din oficiu;

- sesizarea privind controlul constituționalității unor norme ce urmează a fi aplicate la soluționarea unei cauze se prezintă direct Curții Constituționale de către judecătorii/completele de judecată din cadrul Curții Supreme de Justiție, Curților de Apel și judecătoriilor, pe rolul cărora se află cauza;

- judecătorul ordinar nu se pronunță asupra temeiniciei sesizării sau conformității cu Constituția a normelor contestate, limitându-se exclusiv la verificarea următoarelor condiții:

- 1) obiectul excepției intră în categoria actelor cuprinse la art. 135 alin.1 lit.a) din Constituție;
- 2) excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia, sau indică că este ridicată de către instanța de judecată din oficiu;
- 3) prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei;
- 4) nu există o hotărâre anterioară a Curții având ca obiect prevederile contestate.

-Până la adoptarea de către Parlament a reglementărilor în executarea hotărârii, sesizarea privind excepția de neconstituționalitate se prezintă Curții Constituționale de către judecătorii/completele de judecată din cadrul Curții Supreme de Justiție, Curților de Apel și judecătoriilor, pe rolul cărora se află cauza, în temeiul aplicării directe a art. 135 alin.(1) lit.a) și g) din Constituție.

V-I. Prevederi relevante din Constituția Republicii Moldova:

Articolul 4

Drepturile și libertățile omului

(1) Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile omului se interpretează și se aplică în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care Republica Moldova este parte.

(2) Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte și legile ei interne, prioritate au reglementările internaționale.

Articolul 9

Principiile fundamentale privind proprietatea

(1) Proprietatea este publică și privată. Ea se constituie din bunuri materiale și intelectuale.

(2) Proprietatea nu poate fi folosită în detrimentul drepturilor, libertăților și demnității omului.

(3) Piața, libera inițiativă economică, concurența loială sînt factorii de bază ai economiei.

Articolul 16

Egalitatea

(1) Respectarea și ocrotirea persoanei constituie o îndatorire primordială a statului.

(2) Toți cetățenii Republicii Moldova sînt egali în fața legii și a autorităților publice, fără deosebire de rasă, naționalitate, origine etnică, limbă, religie, sex, opinie, apartenență politică, avere sau de origine socială.

Articolul 20

Accesul liber la justiție

(1) Orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime.

(2) Nici o lege nu poate îngreuna accesul la justiție.

Articolul 23

Dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle

(1) Fiecare om are dreptul să i se recunoască personalitatea juridică.

(2) Statul asigură dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle. În acest scop statul publică și face accesibile toate legile și alte acte normative.

Articolul 46

Dreptul la proprietate privată și protecția acesteia

- (1) Dreptul la proprietate privată, precum și creanțele asupra statului sînt garantate.
- (2) Nimeni nu poate fi expropriat decît pentru o cauză de utilitate publică, stabilită potrivit legii, cu dreptă și prealabilă despăgubire.
- (3) Averea dobîndită licit nu poate fi confiscată. Caracterul licit al dobîndirii se prezumă.
- (4) Bunurile destinate, folosite sau rezultate din infracțiuni ori contravenții pot fi confiscate numai în condițiile legii.
- (5) Dreptul de proprietate privată obligă la respectarea sarcinilor privind protecția mediului înconjurător și asigurarea bunei vecinătăți, precum și la respectarea celorlalte sarcini care, potrivit legii, revin proprietarului.
- (6) Dreptul la moștenire a proprietății private este garantat.

Articolul 53

Dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică

- (1) Persoana vătămată într-un drept al său de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptățită să obțină recunoașterea dreptului pretins, anularea actului și repararea pagubei.
- (2) Statul răspunde patrimonial, potrivit legii, pentru prejudiciile cauzate prin erorile săvîrșite în procesele penale de către organele de anchetă și instanțele judecătorești.

V-II. Prevederi relevante ale Convenției Europene a Drepturilor Omului:

Preambul

Guvernele semnatare, membre ale Consiliului Europei,
...hotărâte, în calitatea lor de guverne ale statelor europene animate de același spirit și având un patrimoniu comun de idealuri și de tradiții politice, de respect al libertății și de **preeminență a dreptului**, să ia primele măsuri menite să asigure garantarea colectivă a anumitor drepturi enunțate în Declarația Universală, au convenit asupra celor ce urmează:

Articolul 1

Obligația de a respecta drepturile omului

Înaltele Părți contractante recunosc oricărei persoane aflate sub jurisdicția lor drepturile și libertățile definite în titlul I al prezentei Convenții:

Articolul 6

Dreptul la un proces echitabil

1. Orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil **a cauzei sale**, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî, fie asupra **încălțării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil**, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa. Hotărârea trebuie să fie pronunțată în mod public, dar accesul în sala de ședință poate fi interzis presei și publicului pe întreaga durată a procesului sau a unei părți a acestuia în interesul moralității, al ordinii publice ori a securității naționale într-o societate democratică, atunci când interesele minorilor sau protecția vieții private a părților la proces o impun, sau în măsura considerată absolut necesară de către instanță atunci când, în împrejurări speciale publicitatea ar fi de natură să aducă atingere intereselor justiției.

Articolul 13

Dreptul la un recurs efectiv

Orice persoană, ale cărei drepturi și libertăți recunoscute de prezenta convenție au fost încălcate, are dreptul să se adreseze efectiv unei instanțe naționale, chiar și atunci când încălcarea s-ar datora unor persoane care au acționat în exercitarea atribuțiilor lor oficiale.

V-III. Prevederi relevante ale Legii insolvenței

Articolul 5. Competența instanței de judecată

(1) Cererea de intentare a procesului de insolvență se examinează de către instanța de judecată (instanța de insolvență) în conformitate cu competența jurisdicțională stabilită în Codul de procedură civilă și în prezenta lege.

(2) Instanța de insolvență dispune de competență exclusivă la judecarea, în cadrul procesului de insolvență, a litigiilor ce țin de masa de datorii. Dacă partea interesată invocă existența unui litigiu de drept referitor la masa de datorii, instanța de insolvență va judeca această cauză într-un proces separat, în procedură contencioasă, conform Codului de procedură civilă.

Articolul 9. Cererea introductivă

Procesul de insolvență se întinde doar în temeiul unei cereri de intentare a procesului de insolvență (denumită în continuare cerere introductivă).

Articolul 10. Temeiurile de intentare a procesului de insolvență

(1) Intentarea unui proces de insolvență presupune existența unui temei.

(2) Temeiul general de intentare a unui proces de insolvență constă în incapacitatea de plată a debitorului.

(3) Temeiul special de intentare a unui proces de insolvență constă în supraîndatorarea debitorului în cazul în care acesta este persoană juridică responsabilă de creanțele creditorilor în limitele patrimoniului său. În acest caz, la baza evaluării patrimoniului debitorului trebuie pusă continuarea activității lui dacă acest fapt este posibil.

Articolul 16. Conținutul cererii introductive a debitorului

- (1) În cererea introductivă a debitorului trebuie să se indice:
- codul fiscal și numerele conturilor bancare ale debitorului;
 - valoarea creanțelor creditorilor, mărimea dobânzilor și penalităților aferente;
 - temeiul creanțelor și termenele lor de executare, cu specificarea sumei creanțelor decurgând din daunele cauzate vieții și sănătății, precum și ale creanțelor salariale față de angajații debitorului;
 - suma datoriilor la bugetul public național;
 - motivarea temeiului insolvenței;
 - date despre cererile de chemare în judecată a debitorului primite spre examinare de către instanța de judecată, precum și despre titlurile executorii asupra bunurilor debitorului;
 - date despre bunurile debitorului, inclusiv despre mijloacele bănești și creanțele lui;
 - candidatura propusă la funcția de administrator al insolvenței/ lichidator.
- (2) În cerere, debitorul poate solicita și motiva aplicarea procedurii de restructurare.

Articolul 18. Cererea introductivă depusă de creditor

(1) Creditorul poate depune cerere introductivă dacă are un interes legitim în intentarea procesului de insolvență și își poate argumenta creanțele și temeiurile de intentare a procesului de

insolvabilitate.

(2) Dacă cererea introductivă este admisă spre examinare, instanța de insolvabilitate este dator să îl audieze pe debitor.

(3) Creditorul nu este în drept să inițieze proces de insolvabilitate în cazul în care **debitorul se află în proces de restructurare**, cu excepția cazului în care creanța a apărut după intentarea procesului.

Articolul 20. Conținutul cererii introductive a creditorului. Documentele anexate

- (1) În cererea introductivă a creditorului trebuie să se indice:
- a) denumirea/numele și prenumele creditorului și ale debitorului, sediul/adresa, alte date de identificare ale acestora, confirmate prin extrasul din registrul public corespunzător;
 - b) **valoarea creanțelor** creditorului, mărimea dobânzilor și a penalităților aferente;
 - c) temeiul creanțelor și termenul executării lor;
 - d) mențiuni despre alte probe ce confirmă creanța creditorului;
 - e) propunerea candidaturii la funcția de administrator provizoriu pe perioada de observare a debitorului;
 - f) alte date, considerate de creditor ca fiind necesare pentru examinarea cererii.

(2) La cererea introductivă a creditorului se anexează:

- a) documentele ce **adeveresc obligațiile debitorului față** de creditor, mărimea datoriilor la aceste obligații, temeiul intentării procesului de insolvabilitate, alte documente care justifică cererea creditorului;
- b) dovada notificării prealabile a debitorului de către creditor;
- c) copia de pe hotărârea irevocabilă a instanței de judecată sau copia de pe hotărârea arbitrală irevocabilă, ori copia de pe hotărârea judecătorească irevocabilă privind recunoașterea hotărârii judecătorești sau a hotărârii arbitrale străine, ori decizia (hotărârea) organului abilitat prin legea executorie la acel moment.

Articolul 21. Admiterea cererii introductive spre examinare

(1) Instanța de insolvabilitate este obligată să admită spre examinare cererea introductivă depusă de creditor cu respectarea prevederilor Codului de procedură civilă și ale prezentei legi.

Articolul 24. Dispunerea măsurilor de asigurare

(1) **După ce primește cererea introductivă spre examinare**, instanța de **insolvabilitate aplică** măsurile necesare pentru a preveni modificarea stării în care se aflau bunurile debitorului în perioada de pînă la intentarea procesului de insolvabilitate.

(2) Pe lîngă măsurile de asigurare prevăzute de Codul de procedură civilă, instanța de insolvabilitate aplică următoarele măsuri de asigurare:

- a) numește un administrator provizoriu și obligă debitorul ca în perioada de observație deciziile privind gestionarea patrimoniului să fie luate doar cu acordul prealabil al administratorului provizoriu;
- b) la cererea motivată a creditorilor sau administratorului provizoriu ori din oficiu, dispune înlăturarea debitorului de la gestionarea patrimoniului;
- c) pune sub sechestru bunurile debitorului și corespondența lui comercială;
- d) suspendă urmărirea individuală ale creditorilor și executările silită asupra bunurilor debitorului, precum și curgerea prescripției dreptului de a cere executarea silită a creanțelor acestora contra debitorului;
- e) pune sub interdicție înstrăinarea de către debitor a bunurilor sale ori decide ca acestea să poată fi înstrăinate doar cu învoirea expresă a administratorului provizoriu.

(3) Dacă măsurile de asigurare prevăzute la alin. (2) sînt insuficiente, instanța de insolabilitate poate dispune aducerea silită a debitorului spre audiere. Dacă debitorul nu este persoană fizică, aceste măsuri sînt aplicate reprezentanților lui.

(4) Încălcarea de către debitor a dispozițiilor alin. (2) lit. e) are efectele prevăzute la art. 104.

(5) La cererea motivată a debitorului, instanța de insolabilitate poate să suspende, ca măsură de asigurare, curgerea dobînzilor, a majorărilor sau a penalităților de orice fel, sau a oricăror alte cheltuieli aferente creanțelor născute anterior perioadei de observație.

(6) Măsurile de asigurare acționează pînă la data intentării procesului de insolabilitate sau pînă la data respingerii cererii introductive, precum și odată cu încheierea unei tranzacții în modul stabilit de prezenta lege.

(7) Instanța de insolabilitate este în drept să ridice, la cerere, printr-o încheiere motivată, măsurile de asigurare aplicate, pînă la apariția circumstanțelor nominalizate la alin. (6), în modul stabilit de Codul de procedură civilă, cu excepția instituirii administrării provizorii în perioada de observație a debitorului.

Articolul 28. Referința la cererea introductivă

(1) În decursul a 2 zile lucrătoare de la adoptarea încheierii de admitere spre examinare a cererii introductive înaintate de creditor, instanța de insolabilitate va expedia debitorului cererea în copie.

(2) În cel mult 10 zile calendaristice de la primirea copiei de pe cererea introductivă, debitorul prezintă instanței de insolabilitate o referință la cererea introductivă, prin care contestă sau recunoaște existența stării de insolabilitate. Dacă obiectează față de starea de insolabilitate și dacă obiecțiile sînt recunoscute ulterior de instanța de insolabilitate ca fiind nejustificate, debitorul nu mai are dreptul să solicite procedură de restructurare.

(3) Dacă, în urma examinării referinței, constată că debitorul nu este în stare de insolabilitate, instanța de insolabilitate respinge cererea introductivă, care va fi considerată ca lipsită de orice efect chiar de la înregistrare.

(4) Dacă debitorul nu contestă prin referință, în termenul prevăzut la alin.(2), că este în stare de insolabilitate și își exprimă intenția de a își restructura activitatea, instanța de insolabilitate adoptă o hotărîre de intentare a procedurii de insolabilitate, obligîndu-l să prezinte un plan al procedurii de restructurare.

(5) La referința față de cererea introductivă, debitorul anexează actele indicate la art.17.

(6) În cel mult 30 de zile calendaristice de la notificarea efectuată conform art.26, creditorii prezintă o referință la cererea introductivă, prin care se opun intentării procesului de insolabilitate ori se alătură cererii creditorului inițial prin înaintarea creanțelor asupra patrimoniului debitorului. Reacredința persoanei care a înaintat cererea introductivă trebuie dovedită de creditorul care se opune intentării procesului de insolabilitate.

(7) Referința debitorului și/sau obiecțiile creditorilor care se opun intentării procesului de insolabilitate vor fi soluționate de instanța de insolabilitate odată cu examinarea raportului administratorului provizoriu într-o ședință publică, prin hotărîre de intentare a procesului de insolabilitate sau de deschidere a procedurii simplificate a falimentului, sau de respingere a cererii introductive. O astfel de hotărîre, în afară de aprobarea sau de respingerea concluziilor raportului administratorului provizoriu, va prevedea în special mărimea revendicărilor asupra cărora obiecțiile debitorului și/sau ale creditorilor au fost respinse ori considerate ca fiind întemeiate și va confirma mărimea creanțelor creditorilor față de patrimoniul debitorului.

(8) Lipsa de referință la cererea introductivă nu împiedică examinarea ei.

Articolul 31. Retragerea cererii introductive

(1) Cererea introductivă poate fi retrasă de către deponent pînă la adoptarea unei hotărîri de intentare a procesului de insolvabilitate sau de respingere a cererii introductive.

(2) Renunțarea la cererea introductivă nu privează persoanele care s-au alăturat acestei cereri de dreptul de a solicita examinarea pricinii în fond. În cazul în care debitorul sau creditorul renunță la cererea introductivă, instanța de insolvabilitate dispune încetarea procesului doar dacă renunțarea nu contravine legii și nu încalcă drepturile și interesele legitime ale altor persoane.

V-IV. Alte prevederi relevante ale Legii insolvabilității și ale Codului de procedură civilă

VI. EXPUNEREA CERINTELOR AUTORULUI SESIZĂRII:

Pornind de la cele expuse considerăm că prevederile art. 21, 28 alin. (6) și 31 ale Legii insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012 (publicată în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2013, nr. 193-197, art. 663), cu modificările ulterioare, în limitele în care instanța de insolvabilitate **este obligată**, imperativ, fără dreptul discreționar, să admită spre examinare cererea introductivă depusă de creditor și alăturarea creditorilor la cererea creditorului inițial în temeiul Codului de procedură civilă și ale prezentei legi, a articolelor 9, 10, 16, 18, 20 și 28 a Legii menționate, în parte, și la general, a Legii insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012 și a Codului nr. 225 din 30.05.2003 de **procedură civilă al Republicii Moldova** (republicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2013, nr. 130-134, art. 415), cu modificările ulterioare, în limitele în care nu au o suficientă claritate și previzibilitate, și nu criteriile clare, previzibile și certe, de forma, conținut și anexa, nefiind clar cînd o cerere introductivă poate fi considerată a fi depusă *cu respectarea prevederilor Codului de procedură civilă și ale prezentei*

d
e
p
u
n
e
r
e

SOLICITĂM:

1. Primirea spre examinare a prezentei sesizări și includerea ei pe ordinea de zi a Curții Constituționale.

2. Exercițarea controlului constituționalității prevederilor alin. (1) art. 21 a Legii insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012 (publicată în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2013, nr. 193-197, art. 663), cu modificările ulterioare, în limitele în care instanța de insolvabilitate **este obligată**, imperativ, fără dreptul discreționar, să admită spre examinare cererea introductivă depusă de creditor și alăturarea creditorilor la cererea creditorului inițial în temeiul Codului de procedură civilă și ale prezentei legi, a articolelor 9, 10, 16, 18, 20 și 28 a Legii menționate, în parte, și la general, a Legii insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012 și a Codului nr. 225 din 30.05.2003 de **procedură civilă al Republicii Moldova** (republicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2013, nr. 130-134, art. 415), cu modificările ulterioare, în limitele în care nu au o suficientă claritate și previzibilitate, și nu criteriile clare, previzibile și certe, de forma, conținut și anexa, nefiind clar cînd o cerere introductivă poate fi considerată a fi depusă *cu respectarea prevederilor Codului de procedură civilă și ale prezentei*

p
e
p
n
n
e
a
e
e

VII. DOCUMENTELE ANEXATE:

Anexă: materialele relevante ale cauzei civile.

VIII. DECLARAȚIA ȘI SEMNĂTURA

Declarăm pe onoare ca informațiile care figurează în prezentul formular de sesizare sunt exacte și corespund convingerii personale și libertății de exprimare.

26 octombrie 2018

Avocat

Victor Munteanu

A handwritten signature in black ink, appearing to be "Victor Munteanu", written over a faint circular stamp.

ÎNCHEIERE

02 noiembrie 2018
Judecătoria Chișinău sediul Centru
Instanța compusă din:
Președintele de ședință, judecător
Grefierul

mun. Chișinău

Mariana FONDOS-FRATMAN
Eugenia TRIFANCIUC

Examinînd în ședință publică cererea avocatului debitorului SRL „Inter Trade Investment Company,, de ridicare a excepției de neconstituționalitate la cererea introductivă depusă de SA „Combinatul de Produse Cerealiere din Chișinău în procedura falimentului, privind intentarea procesului de insolabilitate față de SRL „Inter Trade Investment Company,,

A C O N S T A T A T :

La 18 aprilie 2018, SA „Combinatul de produse cerealiere din Chișinău,, în procedura falimentului s-a adresat în instanța de judecată cu cerere introductivă privind intentarea procesului de insolabilitate față de SRL „Inter Trade Investment Company,,.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 26 aprilie 2018, a fost admisă spre examinare cererea introductivă depusă de SA „Combinatul de produse cerealiere din Chișinău,, în proces de faliment, cu aplicarea măsurilor de asigurare corespunzătoare. În funcție de administrator provizoriu a fost desemnat Leu Vasile, deținătorul autorizației nr. 116 din 14 ianuarie 2015.

Ulterior, la 07 iunie 2018, OM „Top Leasing & Credit,, SRL a depus referință la cererea introductivă prin care s-a alăturat la cererea introductivă depusă de SA „Combinatul de Produse Cerealiere din Chișinău,,.

La 29 iunie 2018, ÎCS „Total Leasing & Finance,, SA la fel a depus cerere de alăturare la cererea introductivă depusă de SA „Combinatul de Produse Cerealiere din Chișinău,,.

La 11 iulie 2018, SA „MAIB Leasing,, la fel a depus cererea prin care s-a alăturat la cererea introductivă depusă de SA „Combinatul de Produse Cerealiere din Chișinău,,.

În ședința de judecată din data de 26 octombrie 2018, avocatul debitorului Muntean Victor a solicitat ridicarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 21, art. 28 alin. (6) și art. 31 ale Legii insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, în limitele în care instanța de insolabilitate este obligată imperativ fără acordul discreționar să admită spre examinare cererea introductivă depusă de creditor și alăturarea creditorilor la cererea creditorului inițial.

În motivarea cererii respective, a indicat că prevederile menționate nu specifică expres condițiile exhaustive de alăturare a creditorilor la cererea introductivă depusă de creditorul inițial, nu prevăd criterii clare, previzibile și certe, de formă, conținut și anexă, nefiind clar cînd o cerere introductivă poate fi considerată a fi depusă cu respectarea prevederilor Codului de procedură civilă și ale prezentei legi, în partea ce ține de omisiunea de a, care ar determina condițiile de depunere a referinței prin care se solicită alăturarea altor creditori la cererea creditorului inițial, lipsa cadrului legal coerent, previzibil și pertinent, or prevederile legale sunt suficiente libertății economice și dreptului de proprietate în sensul corespunderii acestora cu 46 și 53 din Constituția RM.

Reprezentanții SA „Combinatul de produse cerealiere din Chișinău,, OM „Top Leasing & Credit,, SRL, ÎCS „Total Leasing & Finance,, SA și SA „MAIB Leasing,, au solicitat respingerea acesteia.

Studiind cererea depusă de către reprezentantul debitorului SRL „Inter Trade Investment Company,, – avocatul Victor Munteanu, instanța de judecată ajunge la concluzia că aceasta urmează să fie admisă, din următoarele considerente.

Din prevederile art. 12¹, alin. (1)-(3) CPC rezultă că: în cazul existenței incertitudinii privind constituționalitatea legilor, a hotărîrilor Parlamentului, a decretelor Președintelui Republicii Moldova, a hotărîrilor și ordonanțelor Guvernului ce urmează a fi aplicate la soluționarea unei cauze, instanța de judecată, din oficiu sau la cererea unui participant la proces, sesizează Curtea Constituțională.

La ridicarea excepției de neconstituționalitate și sesizarea Curții Constituționale, instanța nu este în drept să se pronunțe asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, limitîndu-se exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții:

- a) obiectul excepției intră în categoria actelor prevăzute la art. 135 alin. (1) lit. a) din Constituție;
- b) excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia ori este ridicată de către instanța de judecată din oficiu;
- c) prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei;
- d) nu există o hotărîre anterioară a Curții Constituționale avînd ca obiect prevederile contestate.

Ridicarea excepției de neconstituționalitate se dispune printr-o încheiere care nu se supune niciunei căi de atac și care nu afectează examinarea în continuare a cauzei, însă pînă la pronunțarea Curții Constituționale asupra excepției de neconstituționalitate se amîna pledoariile.

Din prevederile art. 135, alin. (1), lit. g) din Constituție rezultă: Curtea Constituțională rezolvă cazurile excepționale de neconstituționalitate a actelor juridice, sesizate de Curtea Supremă de Justiție.

Potrivit pct. 79-80 din Hotărîrea Curții Constituționale nr. 2 din 09.02.2016 pentru interpretarea articolului 135 alin. (1) lit. a) și g) din Constituția Republicii Moldova (excepția de neconstituționalitate): "[...] controlul concret de constituționalitate pe cale de excepție constituie singurul instrument prin intermediul căruia cetățeanul are posibilitatea de a acționa pentru a se apăra împotriva legislatorului însuși, în cazul în care, prin lege, drepturile sale constituționale sunt încălcate. [...] dreptul de acces al cetățenilor prin intermediul excepției de neconstituționalitate la instanța constituțională reprezintă un aspect al dreptului la un proces echitabil. Această cale indirectă, care permite cetățenilor accesul la justiția constituțională, oferă de asemenea, posibilitate Curții Constituționale, în calitatea sa de garant al supremației Constituției, să-și exercite controlul asupra puterii legiuitoare cu privire la respectarea catalogului drepturilor și libertăților fundamentale".

Potrivit pct. 82-83 din aceeași hotărîre, Curtea a statuat că: "[...] judecătorul ordinar nu se va pronunța asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, ci se va limita exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții:

(1) obiectul excepției intră în categoria actelor cuprinse la articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituție;

(2) excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia, sau indică că este ridicată de către instanța de judecată din oficiu;

(3) prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei;

(4) nu există o hotărîre anterioară a Curții avînd ca obiect prevederile contestate.

[...] verificarea constituționalității normelor contestate constituie competența exclusivă a Curții Constituționale. Astfel, judecătorii ordinari nu sunt în drept să refuze părților sesizarea Curții Constituționale, decât doar în condițiile menționate la paragraful 82".

Din conținutul cererii privind ridicarea excepției de neconstituționalitate rezultă că se solicită verificarea constituționalității art. 21, art. 28 alin. (6) și art. 31 din Legea insolvenței nr. 149 din 29.06.2012 și anume prevederile menționate nu specifică expres condițiile exhaustive de alăturare a creditorilor la cererea introductivă depusă de creditorul inițial, nu prevăd criterii clare, previzibile și certe, de formă, conținutul și anexă, nefiind clar cînd o cerere introductivă poate fi considerată a fi depusă cu respectarea prevederilor Codului de procedură civilă și ale prezentei legi, în partea ce ține de omisiunea de a determina condițiile de depunere a referinței prin care se solicită alăturarea altor creditori la cererea creditorului inițial, lipsa cadrului legal coerent, previzibil și pertinent, invocîndu-se lipsa clarității definirii acestei noțiuni în legea menționată prin prisma art. 46 și 53 din Constituție.

Ținînd cont de faptul că au fost întrunite toate condițiile citate mai sus, instanța de judecată ajunge la concluzia că cererea înaintată urmează să fie admisă.

Reieșind din cele expuse mai sus, în temeiul art. 135, alin. (1), lit. a) și g) Constituție, art. 12, alin. (1) și (3) CPC, instanța de judecată,

DISPUNE:

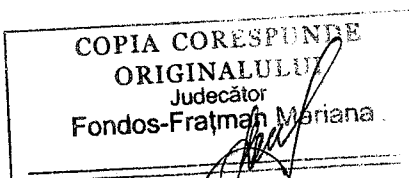
Se admite cererea reprezentantului debitorului SRL „Inter Trade Investment Company”, – avocatul Victor Munteanu privind ridicarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 21, 28 alin. (6) și art. 31 din Legea insolvenței nr. 149 din 29.06.2012 în ce privește condițiile de alăturare a creditorilor la cererea introductivă depusă de creditorul inițial.

Se ridică excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 21, 28 alin. (6) și art. 31 din Legea insolvenței nr. 149 din 29.06.2012 în ce privește condițiile de alăturare a creditorilor la cererea introductivă depusă de creditorul inițial.

Se remite Curții Constituționale a Republicii Moldova prezenta încheiere și sesizarea privind ridicarea excepției de neconstituționalitate cu anexe.

Încheierea nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței,
Judecătorul

Mariana Fondos-Frațman